

“Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne duše má po tobě, Bože!” Ž 42

ČAS U STUDNY MÉHO ŽIVOTA

Jeden z nejdelších rozhovorů v evangeliích končí tím, že žena ze Samarií pozná Mesiáše, po kterém touží. Tehdy bylo kolem šesté hodiny, tedy kolem poledne. Možná chce evangelista Jan odkázat na hodinu Ježíšovy smrti, jak jí opisuje nejstarší Markovo evangelium:

„Když nadešla šestá hodina, po celé zemi se zatmělo až do deváté hodiny. O deváté hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: Eloi Eloi, lema sabachtani, což se překládá: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ ...Kdosi běžel namočit do octa houby, nabodl ji na rákos, dával mu pít a říkal: Počkejte! Ať vidíme, zdali ho Eliáš přijde sejmut!

Ježíš však mocně vykřikl a skončil. Ježíš jako člověk žízní. Jako Bůh nám na kříži otvírá své srdce, z něhož vytéká krev a voda. Zde nám daruje vodu, která znamená věčný život, svou lásku, která nás proměňuje a naplňuje Božským životem. Když hledíme na Kristův kříž, tak nám někdy nezůstává nic jiného, než pokleknout na kolena a uctívat Boha v Duchu a pravdě. Mlčet před tímto hlubokým tajemstvím našeho života. Před skutečností Boží. Postní čas je časem u studny.

Máme odvahu se podívat do hloubky studny? Co je mou největší touhou, po čem toužím, po čem žízním? Jak vypadají moje nenaplněné plány? Na která setkání ve svém životě vzpomínám? Která se mě dotkla, která mě proměnila?

V Samaritance u Jakubovy studny se odráží kus mého života.

Co skrývám před sebou a ostatními? Důvěřuji i přes svůj stud, že Bůh vše ví?

Jsem připraven se ho ptát po duchu a pravdě mého života?

Jakou horu uctívání jsem ve svém životě našel? Vrchol, který mě nechá být Bohu blízko?

Jaké studny jsem v životě objevil? Nalézám u nich pokoj?

Co prosím od Krista, když chci, aby ve mně znovu vyvěral zasypaný pramen?

Žádná studna nemůže dát víc, než do ní přitéká. Kolik vody jsem nashromáždil? Jak ji dávám? Známe lidi, kteří nemají vnitřní pramen a vysychají? Dokázal bych je přivést k prameni? Kde je má studna?

U mé studny na mě čeká Bůh. Jan píše: *„Žízní-li někdo, ať přijde ke mně a ať pije ten, kdo ve mne věří!“* Podle slova Písma: *„Z jeho nitra potečou řeky živé vody.“* A. Knapp napsal: *„Každý příběh lásky začíná u studny. Neboť vše živé se živí z tajemné hloubky.“*

Čas Velikonoc, na který se připravujeme, je časem života, časem živé vody, časem lásky, již jsme byli obmyti ve křtu a přijati za děti Boží. Proto čerpejme živou vodu s radostí z pramenů spásy!

POŽEHNANÝ DUBEN 2011 PŘEJE

P. DANIEL O. Praem.

ČTVRTKY V KLUBU DCB V 19:30

7. dubna: biblická hodina

14. dubna: FR pastorační 20 hod.

21. dubna: Zelený čtvrtek

28. dubna: biblická hodina

SVÁTOST SMÍŘENÍ VE STŘEDU 13. dubna

Svátost smíření (svátost uzdravení) budeme s ostatními kněžími vysluhovat ve středu 13. dubna od 16:00. Začneme zamyšlením a zpytováním svědomí, poté je možnost samotné zpovědi a na závěr, jako znamení jednoty, bude slavena mše svatá v 19:00.

POZVÁNÍ NA NEŠPORY O NEDĚLÍCH V POSTĚ

O postních nedělích zpíváme v kostele Sv. Rodiny II. nešpory v 18.00 a poté zveme k obrazové meditaci, která je současně nabídkou k duchovní obnově.

POŘAD OBŘADŮ SVATÉHO TÝDNE A VELIKONOC

KVĚTNÁ NEDĚLE 17. dubna

7:45 mše svatá Kostel sv. Martina

9:00 mše svatá Kostel Sv. Rodiny

- žehnání ratolestí - přede mší sv. u zahrady + slavnostní průvod, pašije

18:00 - Kostel Sv. Rodiny nešpory s obrazovou meditací

ZELENÝ ČTVRTEK 21. dubna začátek VELIKONOČNÍHO TRIDUA

18.00 Večerní mše na památku Večeře Páně - Kostel Sv. Rodiny

- po adoraci Agapé v jídelně

VELKÝ PÁTEK 22. dubna – den přísného postu

- 07:00 - ranní chvály se čtením v Kostele Sv. Rodiny

- začátek novény k Božímu milosrdenství

18:00 Obřady Velkého pátku, Kostel Sv. Rodiny

- křížová cesta na Petříně ve 21:00, sraz u Strahovské baziliky.

BÍLÁ SOBOTA 23. dubna

- 7.00 - ranní chvály v Kostele Sv. Rodiny

- možnost soukromé adorace u Božího hrobu po celý den až do 21:00

21:00 Velikonoční vigilie - Kostel Sv. Rodiny

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ 24. dubna

7:45 mše svatá Kostel sv. Martina

9:00 mše svatá Kostel Sv. Rodiny + žehnání pokrmů

18:00 slavnostní nešpory

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ 25. dubna

9:00 mše svatá Kostel Sv. Rodiny

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ 1. května - neděle Božího milosrdenství

První svaté přijímání dětí při mši sv. v 9:00

!!! SETKÁNÍ MLÁDEŽE V NAŠÍ ARCIDIECÉZI !!!

VŠICHNI mladí lidé jsou srdečně zváni v **sobotu 9. dubna na Arcidiecézní setkání mládeže od 9 hod. do Salesiánského střediska v Praze - Kobylisích.**

Během setkání je mše sv. s otcem arcibiskupem, katecheze, přednášky a skupiny na různá témata (Dvojí Bůh v Bibli? Když drhne modlitba; Chození s nevěřícím; Křesťan a válka; ...), nabídka sportu, tvořivých dílen, ...

Poprvé se ho zúčastní náš před rokem ustanovený arcibiskup Dominik Duka!

Načerpejte povzbuzení a inspiraci pro život! Kromě příležitosti setkat se s přáteli nebo poznat nové lidi, nabízí setkání řadu zajímavých **tematických skupin** (témata: Dvojí Bůh v bibli? Když drhne modlitba; Chození s nevěřícím; Křesťan a válka; ...), **sportů, workshopů**, nedílnou součástí je i **katecheze na letošní téma, koncert v klubu, čajovna** a tak dále... Vrcholným okamžikem je společné **slavení Eucharistie** s naším biskupem Dominikem Dukou.

nepoznali.

Výjimečné setkání všech mladých lidí z diecéze, kterým záleží na tom, co se kolem nich děje, kteří chtějí, aby církve v naší diecézi byla skutečně živým místem, kde se lidé mohou setkávat s Bohem. Už jen svojí účastí totiž dáváte signál, že berete svou víru vážně a může to být také vaší osobní modlitbou za mladé lidi u nás, kteří ještě Boha

Více informací najdete na: www.praha.signaly.cz

VÍKEND ŘEPSKÉ MLÁDEŽE (až na ...) **Vesmír**

Nastává čas našeho pravidelného jarního víkendu mládeže!

Letošní společný víkend se bude konat od pátku 3. do neděle 5. června a to v Diecézním centru mládeže v Orlických horách - na Vesmíru.

Přihlásit se mohou mladí lidé (i spolu se svými kamarády...) do 27. května!

Těším se opět na hezky prožité dny ve společenství dalších mladých lidí z Čech. D. Žofák

P. VÁCLAV BARTÁK - rozhovor s mládeží z roku 2008

Nedávno jsme se rozloučili s naším o. Václavem, kterého mnozí z nás znali zvláště jako zkušeného a laskavého zpovědníka - ať mu Pán tuto službu i všechno ostatní odplatí!

Otče Václave, odkud jste a jak jste prožíval Vaše dětství?

Narodil jsem se jako druhý syn rodičů. Můj bratr při narození zemřel... a když jsem se měl pak narodit já, tak pořád nevěděli jaké jméno mi mají dát. Ve středu jsem se pak narodil. Maminka ještě musela po porodu zůstat v klidu, ale mě už příbuzní vzali v neděli (čtyři dny potom) do kostela ke křtu. A tam, když se jich kněz zeptal na jméno, tak nevěděli... Pan farář mi tedy dal jméno Václav. A když pak se mnou přišli z kostela domů, tak se teprve maminka dozvěděla, jak se jmenuji. Takže o mém jménu rozhodl pan farář...

Z raného dětství si toho moc nepamatuji - bydleli jsme v Ouběnicích u Bystřice, to je okres Benešov u Prahy. A když tatínek jako legionář dostal místo u pražské policie, tak jsme se

přestěhovali do Prahy do Strašnic. (...)

Co se týká školní docházky - každý máme své nadání, někdo je schopný více studovat, mě ale spíš zajímala manuální práce. Učení mě rozhodně nebavilo. Snažil jsem se pomáhat buď doma, nebo když jsem v osmi letech začal ministrovat, tak jsem pomáhal na faře a v kostele. Vždycky v sedm hodin ráno byla mše svatá, na které jsem ministroval a z kostela pak jsem šel rovnou do školy. Vyučil jsem se jako prodavač v potravinách. (...) Tuto práci jsem vykonával až do roku 1947, kdy jsem šel na vojnu na dva roky. Po vojně jsem se opět vrátil do obchodu a přišlo nařízení, že ženy musí do obchodu do distribuce a muži do výroby. (...) Byla to doba, ve které jsem prožíval skutečné duševní ztroskotání. No a jednou jsem takhle vyšel po osmi hodinách z práce a nevěděl, kam mám jít, protože jsem byl zvyklý v obchodě pracovat od rána do večera... Na výkladu jednoho obchodu jsem uviděl papír, na kterém bylo napsáno: „PŘIJĎ DO VEČERNÍHO GYMNÁZIA!“ A tak jsem se tam přihlásil. (...)

Večerní škola trvala tři roky a já jsem musel na začátku dohnat všechno to, co jsem dřív zanedbával - což se mi i podařilo. Vypracoval jsem se nakonec tak, že na konci druhého ročníku jsem byl druhý nejlepší v matematice. Dokonce jsem doučoval druhé v matematice a deskriptivě.

Při tom všem jsem stále chodil do kostela - v neděli jsem třeba ministroval na všech třech bohoslužbách, které tehdy v kostele byly. Z kostela jsem často pak chodil na faru. Moje rozhodnutí ke kněžství tak postupně dozrávalo.

No a na vysoké škole to už bylo úplně jiné - během roku byly přednášky a pak dvakrát do roka zkoušky po každém semestru. Díky Pánu Bohu jsem to zvládnul. Jistě tam byli i schopnější než já, ale myslím, že to, co jsem potřeboval do pastorace, jsem se dozvěděl.

Co Vám pomohlo pochopit, že máte být knězem?

Mě oslovilo to, že je to Boží dar. Měl jsem chuť víc studovat... Podívejte se: Bůh působí na každého z nás, záleží na tom, jak dalece se mu otevřeme... Takže se to nedá nějak přesně vyjádřit. Bůh mě má nesmírně rád - ale to se musí prožít! Pro mě to znamenalo konkrétně pochopit: proč jsem zrovna tehdy šel kolem toho výkladu a viděl jsem tam tu nabídku ke studiu gymnázia..., proč jsem přišel do gymnázia v době nejpříhodnější..., nebo potom v pastoraaci, když za mnou přišel člověk na zhroucení a já jsem s ním šel do kostela a modlil se tam s ním a vlastně jsem ho zachránil - to všechno byly momenty, které mi ukazovaly, kudy mám jít a také že mám být rád za to, že jsem kněz.

Co rád děláte a proč?

Jak to říká Neruda v jednom fejetonu: „Vším, čím jsem byl, tím jsem byl rád...“.

Žádná práce mi nebyla protivná, jak manuální, tak studijní. Manuální mi víc šla, ale byla to také nutnost. Když potom jsem byl jako kněz v Ouběnicích, tak tam zase bylo třeba 120 dětí na náboženství. A měl jsem je rád a ony mě. Byl zázrak, že se tam nepřestalo náboženství učit - i když na jiných školách se už neučilo. Jednou jsem přišel do školy a pan ředitel mi říká, abych už nechodil učit, protože jim přišlo nějaké proticírkevní nařízení, ale já jsem tam chodil dál...

Na začátku jsem chtěl říci, že všechno máme od Boha. Dar. Co bylo, bylo - to je za námi, co je před námi, to ještě není naše, náš je přítomný okamžik. A ten rozhoduje o každém dalším našem jednání. Jedině přítomný okamžik je náš. Ostatní je dar a důležité je, jak s tím darem hospodaříme.

V mém životě je také důležitá naděje. A pokud to bylo možné - tak jsem se vše snažil obrátit v úsměv. V časopise Duchovní pastýř bylo jednou napsáno: Kněz měl jednou trochu delší kázání. Kostelník viděl, že se to nějak moc protahuje, tak už postupně vypínal světla... Kněz pak povídá:

„Drazí věřící, co bych vám mohl ještě povědět?“ A sborově se ozvalo: „Amen!“

Tak k tomu v mém případě nikdy nedošlo, protože si myslím, že stačí říci dvě, tři věty, které zasáhnou... Mým vodítkem vždy bylo: aby si ten člověk z toho něco odnesl. Někdo řekne: „Měl hezké

kázání!“ A když se zeptáme, co kázal, tak řekne: „To nevím.“ Ale to je málo - alespoň něco si musíme zapamatovat.

Jak vidíte současný svět?

Poslouchám televizi nebo si přečtu noviny, abych věděl, co se děje. Jistě se děje ve světě mnoho dobrého - jak třeba děti zachránily dospělé lidi - včas přivedly pomoc, nebo nedávno vysílali, jak jeden romský chlapec vytáhl dítě, které se topilo, z vody... Ale málo se takové věci zveřejňují. Je potřeba uvádět zvláště ty dobré příklady, ne tolik ty negativní. Je třeba poukazovat na dobro - dávat příklad všem. Více naděje ukazovat. Bůh dopouští, ale neopouští nikoho z nás.

Proto je třeba více modlitby, aby byl mír a pokoj mezi národy - navzájem mezi lidmi. Aby se lidé více snažili o duchovní hodnoty. Ne jen honba za penězi, za ty se nedá všechno koupit: dá se koupit dům ale nikoliv domov, dají se koupit léky, ale zdraví mnohdy ne... a láska se už vůbec nedá koupit...

Co byste chtěl vzkázat mládeži z naší farnosti?

Jsme ve farnosti sv. Martina. Je zde také kostel zasvěcený Sv. Rodině. Rodina je základem lidské společnosti. Říkalo se: jaká rodina, taková je i společnost. Tady na každém z nás záleží!

Přeji také a za to se modlím, aby rodiče této mládeži dokázali naslouchat, naslouchat Božímu hlasu ve svém svědomí, aby dovedli naslouchat svým dětem a měli na ně čas. Přeji si, aby děti rodičům nejen naslouchaly, ale také poslouchaly své rodiče. Aby vztah rodičů a dětí byl stálý, nikdy nezankl v životě i po smrti, v životě věčném.

Trochu humoru zase: četl jsem kdesi, že se jeden tatínek rozzlobil na svého kluka: „Ten můj kluk se zbláznil, zase si koupil nové auto!“ Tomu klukovi ale bylo 60... Takže vlastně stále jsme děti Boží!

Je třeba využít toho času, který máme, k dobrému. Být Pánu Bohu za všechno vděčen: každý den se modlím ráno tuto modlitbu:

PŘIJĎ DUCHU SVATÝ,

naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno a obnovíš tvář země.

Modleme se:

*Bože ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy;
dej, ať nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali
a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána. Amen*

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY 10. března 2011

Motto: Pastorační rady mohou a mají být zřizovány jen za tím účelem, aby jejich činnost podporovala a vedla k účinné evangelizaci společnosti, duchovnímu oživení a povznesení farností a tím sloužila k větší slávě Boží.

Čl. (2) úvodu stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské.

1. J. Veselý odstoupil na vlastní žádost z PR. Na základě rozhodnutí předsedy PR uvolněné místo nebude obsazeno novým členem.

2. Psaním zápisů z jednání PR byl na další období jednomyslně pověřen F. Slavík.

3. „Dohoda o úpravě vzájemných práv a povinností při společném užívání kostela Sv. Rodiny v Praze – Řepích“ bude bez výhrad podepsána. Jedná se o trojdohodu mezi Farností sv. Martina, Kongregací sester (majitel kostela) a Domovem sv. Karla Boromejského (provozovatel), která byla mnoho let v jednání.

4. Komunita sester zajistila mikrofon na kůr kostela Sv. Rodiny a dává ho darem farnosti.
SM Konzoláta informovala, že šum v ozvučení bude odstraněn výměnou zastaralých zesilovačů v celém areálu Domova sv. Karla Boromejského.
5. Odpověď Vávřům na jejich dopis byla schválena a P. Janáček ji odešle.
6. Radní Žofák informoval o kronice naší farnosti. Vyjádřil názor, že posledních 15 let historie by se mělo ještě přepracovat s ohledem k současnému složení osob a událostí ve farnosti. Navrhl také, aby se novodobá historie farnosti zachytila v kronice více obrazem - fotografiemi. S kronikou se také seznámil radní Suchel a navrhuje ji doplnit srovnávacími fotografiemi (minulost - současnost). Pasáže kroniky týkající se Domova sv. Karla Boromejského a Kongregace sester si ještě prostuduje SM Konzoláta. Tyto pasáže by měly být v souladu s kronikou Domova sv. Karla Boromejského.
7. Farní výlet se uskuteční 14. května 2011 a plánujeme návštěvu Milevska, Sepekova a Svaté Hory (Příbram). Program bude upřesněn. Dopravu a organizaci zajišťuje radní Kučerová ve spolupráci s P. Janáčkem.
8. Sestry pojedou osobními auty na pouť do Slavkovic na Moravě (připomenout si myšlenku Božího milosrdenství) a vyzvou farníky, ať se přidají.
9. Na Bílou neděli 1. května bude u Sv. Rodiny 1. sv. přijímání. Bude to „kytarovka“ ; domluví P. Janáček s Karlem Majerem.
10. Radní Žofák informoval o záměru uspořádat fotografickou soutěž OKNOFEST s tím, že snímky by pak byly vystaveny v jídelně kláštera. Je domluveno, že až snímky budou hotové, domluví se termín výstavy.
11. P. Janáček dal ke zvážení účast na akci „Noc kostelů“, která se uskuteční dne 27. 5. 2011. Jednalo by se o kostel sv. Martina. Bylo by potřeba vytvořit vlastní program a zajistit propagaci (Řepská sedmnáctka - uzávěrka 10. 4. 2011). Radní Žofák zajistí informace o této akci a bude informovat ostatní členy PR.
12. Radní Suchel doporučuje navázat užší spolupráci s redakcí Řepské sedmnáctky. SM. Konzoláta navrhuje, že P. Janáček by do ní mohl psát sváteční slovo.
13. Velikonoční program 2011: výběr událostí (ostatní jsou v MN na str. č. 2)
 - P. Jan Franze bude udělovat pacientům Domova svátost nemocných v sobotu před Květnou nedělí, 16. dubna ve 14 hodin. Podle počtu přihlášených bude upřesněno místo. Farníci, kteří mají zájem připojit se a budou předem připraveni (svátostí smíření) a splňují podmínky pro přijetí této svátosti, se mohou včas přihlásit u s. Konzoláty.
 - Pondělí velikonoční, 25. dubna, 9:00 mše sv. a v 18 hod. velikonoční koncert Břevnovského chrámového sboru v našem kostele.
14. Výtěžek z „postní kasičky“ bude předán Domovu sv. Karla Boromejského
15. Radní Suchel požádal radního Žofáka o informace ohledně Tříkrálové sbírky a konkrétním využití takto získaných prostředků.
16. Příští jednání PR se uskuteční 14. dubna 2011 v klubu DCB.

Vina a vykoupení

Dnešní člověk nezná žádnou míru. Dokonce ji ani nechce poznat, protože v míře by viděl omezení své svobody. Přitom by někomu mohla přijít na mysl slova francouzské židovky Simony Weilové, která kdysi řekla: „Zkušenost dobra získá člověk tehdy, když ho vykoná... Když člověk vykoná něco zlého, nepozná to - protože zlo se světla bojí.“ Dobro člověk rozpozná, když ho koná. Zlo však člověk rozpozná tehdy, když ho nekoná.

Téma hříchu se ocitlo kdesi na okraji, ale na druhé straně se všude ukazuje, že i když je odsouvaný, přece zůstává pravdivý. Příznačnou se mi zdá agresivita, která je neustále připravená někde se objevit, a kterou očividně zažíváme v naší společnosti. Jde o tu všude číhající pohotovost někomu vynadat, připsat mu vinu za moje vlastní neštěstí, pranýřovat společnost a chtít změnit svět pomocí násilí. Zdá se mi, že toto všechno lze pochopit jen jako výraz potlačované pravdy o vině, kterou člověk nechce vzít na vědomí. Ale protože tady přece jen je, musí ji napadat a šlapat po ní. Když se věci mají takto, znamená to, že člověk sice může pravdu odsouvat stranou, ale nemůže ji úplně eliminovat, a že z potlačované pravdy onemocní. Proto je jedna z úloh Svatého Ducha „ukázat světu hřích“ (Jan 16,8n). Nejde přitom o to ještě víc lidem znechutit život, omezit je zákazy a negacemi. Jde jednoduše o to uvést je do pravdy a tak je vyléčit. Člověk se může uzdravit, když se stane pravdivým: když přestane pravdu potlačovat a šlapat po ní. (...)

Nic se nám dnes nezdá cizejší, ba dokonce absurdnější, než zastávat dědičný hřích, protože vinu chápeme jako cosi navýsost osobního. Vždyť Bůh není dozorcem v koncentračním táboře, v kterém se odpykává kolektivní trest, ale je svobodným Bohem lásky, který každého volá jménem. Co to tedy znamená „dědičný hřích“, jak ho máme správně interpretovat?

K tomu, abychom našli odpověď na tuto otázku, nám pomůže znovu se lépe naučit porozumět člověku. Znovu si musíme jasně uvědomit, že ani jeden člověk není uzavřený sám v sobě, že nikdo nemůže žít sám ze sebe a pro sebe. Svůj život nedostáváme jen v okamžiku narození, ale každý den ho přijímáme zvenčí, od druhého, od toho, co není moje „já“, a přece k němu patří. Člověk má sebe nejen v sobě, ale i mimo sebe: žije v těch, které miluje; v těch, z kterých žije a pro které je zde. Člověk je vztah a svůj život a sebe samého má jen na způsob vztahu. Já sám vůbec nejsem já, ale pouze v „ty“ a v blízkosti „ty“ jsem „já“ sebou. Být skutečně člověkem znamená nacházet se ve vztahu lásky, ve vztahu „od“ druhého a „pro“ druhého. Hřích však znamená rušit a ničit vztah. Hřích je popření vztahu, protože chce z lidí udělat boha. Hřích je ztráta vztahu, narušení vztahu, a proto ani hřích není pouze uzavřený v izolovaném „já“. Když narušuji vztah, tato událost - hřích - se dotýká i ostatních nositelů vztahu, dotýká se celku. Proto je hřích vždy zároveň prohřešením se, které se dotýká i druhého, které mění a narušuje svět. Jestli je to tak, potom platí, že jestliže je vztahová struktura lidské bytosti narušená od začátku, každý člověk od té chvíle vstupuje do světa poznamenaného narušením vztahu.

(...) Spolu s lidským bytím, které je dobré, člověk dostává do vínku svět narušený hříchem. Každý z nás vstupuje do tohoto zmatku, ve kterém jsou vztahy porušené. Každý je proto od svého počátku narušený ve svých vztazích. Nepřijímá je takové, jaké by měly být. Číhá na něj hřích a on ho dokonává. Tím je ale také zřejmé, že člověk se sám nemůže osvobodit. Osudný omyl jeho bytí spočívá právě v tom, že se chce spasit sám. Vykoupení, to znamená svobodní a pravdiví, můžeme být pouze tehdy, když přestaneme chtít být bohem, když se zřekneme sebeklamu autonomie a soběstačnosti. Vykoupenými se vždy můžeme pouze stát. To znamená, že sebou samými se staneme tehdy, když přijmeme a osvojíme si pravdivé vztahy. Naše mezilidské vztahy však závisí od toho, jestli je všude v pořádku vědomí stvořenosti. A právě to je narušené. Jestliže vztahy stvoření jsou porušené, vykupitelem se může stát pouze sám Stvořitel. Vykoupení můžeme být pouze tehdy, když ten, od kterého jsme se odřezali, znovu přijde k nám a podá nám ruku. Pouze být milovaný znamená být vykoupený a pouze Boží láska dokáže očistit narušenou lidskou lásku a znovu vytvořit vztahové struktury, které byly odcizené ve svých základech. *(přeloženo z knihy: Zasiáhnutí neviditelným)*

FARNÍ VÝLET

V sobotu **14. května 2011** se opět uskuteční farní výlet. Tentokrát bude cílem naší cesty premonstrátský klášter v Milevsku a nedaleké poutní místo Sepekov s barokním kostelem Panny Marie. Po obědě v Příbrami se zúčastníme arcidiecézní pouti na Svaté Hoře, kde nám bude k dispozici průvodce, který nás provede celým objektem. Poté jsme očekáváni v bazilice k účasti na májové pobožnosti, kterou povede pan arcibiskup.

Odjezd bude od Domova sv. Karla Boromejského v 7:00 hodin, předpokládaný návrat tamtéž kolem 19. hodiny.

Přihlásit se můžete zápisem do archu v předsíni obou kostelů nejlépe do 15. dubna 2011.

Zálohu ve výši 250,- Kč na osobu budu vybírat každou neděli po mši svaté v předsíni kostela Sv. Rodiny. Všichni jste srdečně zváni.

Hana Kučerová

Sepekov

Milevsko

Svatá Hora

PROGRAM KULTURNÍCH AKCÍ DOMOVA SV. KARLA BOROMEJSKÉHO NA DUBEN 2011

Pondělí 11. dubna 16:00 **refektář**

RIBSTON HALL HIGH SCHOOL, Anglie

studentský smíšený pěvecký sbor ve věku 11-18 let s několika instrumentalisty
Populární a klasická hudba

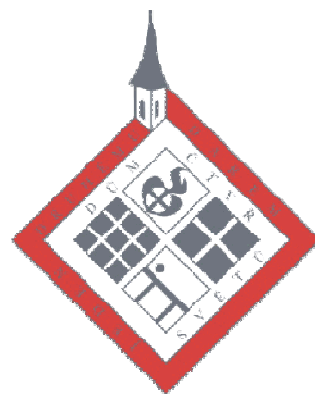
Pondělí 25. dubna 18:00 **kostel Sv. Rodiny**

VELIKONOČNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

Břevnovský chrámový sbor, Sbormistr: Adolf Melichar

Čtvrtek 28. dubna 17:00 **refektář**

FLÉRNA A KLAVÍR - Koncert žáků lektorky Z. Hrbkové KC Průhon

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9 hod

Pondělí – 16 hod

Středa – 16 hod

Pátek – 18 hod

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18 hod

Čtvrtek – 18 hod

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

redakce:

Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč

uzávěrka:

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

kontakty:

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989; david.zofak@tiscali.cz; <http://www.farnostrepy.estranky.cz>

